

РЕШЕНИЕ

№ 83

гр. София, 07.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 1 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Даниела Борисова

Членове: Милен Михайлов
Петя Попова

при участието на секретаря **МАРТИНА М. ТРАЙКОВА**
в присъствието на прокурора **Р. Д. Н.**

като разглежда докладваното от Даниела Борисова Частно наказателно дело № 20231100200497 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 45, ал. 3, вр. с 44, ал. 1 от Закон за екстрадицията и европейската заповед за арест /ЗЕЕЗА/.

Образувано е по искане на Софийска градска прокуратура, с което се моли да се постанови решение за допускане и изпълнение на Европейска заповед за арест /ЕЗА/, издадена на 28.12.2022 г. от заместник-прокурор при Главна прокуратура към Апелативен съд Дуге, Република Франция, във връзка с влязла в сила на 26.01.2022 г. присъда № 22/52-RG 22/1042, постановена от Апелативния съд в Дуге. ЕЗА е издадена, във връзка с издадена на 07.09.2021 г. заповед за задържане от 7-ма изправителна камара на районен съд Лил, Република Франция спрямо българския гражданин Г. К. Н., с цел да изтърпи остатъка от наложено му от компетентния съд в Република Франция наказание, а именно в размер „Лишаване от свобода“ в размер от 1 /една/ година, 6 /шест/ месеца и 15 /петнадесет/ дни, за извършено от него престъпление – „трафик на хора“, с правна квалификация чл. 225-7, ал. 1 9, чл. 225-5 от Наказателния кодекс на Република Франция и по чл. 225-7, ал. 1, чл. 225-20, чл. 225-21, чл. 225-24 и чл. 225-25 от Наказателния кодекс на Република Франция. С ЕЗА не са представени от страна на издаващия компетентен френски орган, както и от българският съд не са изискани, гаранции за исканото лице Г. К. Н., поради обстоятелството, че за престъплението, за което е осъден в Република Франция не е предвидено смъртно наказание и такова не му е било наложено със съдебен акт, постановен от компетентния съдебен френски съд, за изпълнението на който е издадена процесната ЕЗА. От друга страна

исканото лице Г. К. Н. се иска с цел да до изтърпи оставащата част от наложеното му наказание „Лишаване от свобода“, който е в размера на посочен в издадената ЕЗА или 1 /една/ година, 6 /шест/ месеца и 15 /петнадесет/ дни.

В изпълнение на процедурата по чл. 44, ал. 3 ЗЕЕЗА, СЪДЪТ разясни на исканото за предаване лице Г. К. Н. правото му даде съгласие за предаване на държавата, издаващата Европейската заповед за арест, както и да направи отказ от прилагане на принципа на особеността по чл. 61 ЗЕЕЗА и последиците от тези действия.

След като съдът разясни на исканото за предаване лице Г. К. Н. процедурата по чл. 44, ал. 3 ЗЕЕЗА, същото изрази желание незабавно да бъде предадено на френските съдебни власти, във връзка с издадената Европейска заповед за арест.

Исканото за предаване лице Г. К. Н. заяви, че не се отказва от принципа на особеността по чл. 61 ЗЕЕЗА.

С оглед разпоредбата на чл. 45, ал. 2, вр. с ал. 1 ЗЕЕЗА, както и с оглед изразеното в съдебно заседание съгласие и желание от исканото лице Г. К. Н., с което декларира, че желае незабавно да бъде предаден на издаващата страна, съдът му разясни възможността да оттегли даденото съгласие в тридневен срок, считано от 31.01.2023 г. Даденият на исканото за предаване лице Г. К. Н. тридневен срок започва да тече от 01.02.2023 г. и изтича на 03.02.2023 г. В определения срок, исканото за предаване лице Г. К. Н. не е заявил и не е декларирали оттегляне на даденото съгласие. Това обстоятелство и изложеното по-горе мотивира съда в определения от закона 7-дневен срок, визиран в чл. 45, ал. 3 ЗЕЕЗА, да постанови настоящото решение.

Представителят на СГП моли съда да постанови решение по реда на чл. 45 ЗЕЕЗА след изтичане на 3 дневния срок, с което да уважи изразеното съгласие на исканото за предаване лице Г. К. Н., а именно да бъде незабавно предадено на компетентните съдебни власти на издаващата държава Република Франция, във връзка с издадената от тях ЕЗА.

Процесуалният представител на исканото за предаване лице Г. К. Н., адвокат Н. Н., поддържа направеното от нейния подзащитен изявление за незабавно предаване на френските съдебни власти по издадената ЕЗА.

Съобразявайки данните, съдържащи се в приложените към ЕЗА писмени материали, приети като писмени доказателства по делото, исканията и доводите на страните направени в хода на съдебното производство по делото, както и въз основа на закона, настоящият съд намира за установено следното:

Българският гражданин Г. К. Н. е на 36 години, роден на 18.12.1986 г. в град София, българин, български гражданин, осъждан в Република България и Република Франция, женен, с основно образование, работи в строителството без трудов договор, с постоянен адрес град София, кв. ”****”, ЕГН ****.

От описанието направено в издадената на 28.12.2022 г. ЕЗА, от заместник-прокурор при Главна прокуратура към Апелативен съд Дуге, Република Франция се установява, че исканото за предаване лице Г. К. Н. е бил осъден с влязла в сила на 26.01.2022 г. присъда №

22/52-RG 22/1042, постановена от Апелативен съд Дуге, за извършено от него едно престъпление в три периода от 29.11.2018 г. до 09.12.2019 г. в град Лил, което е квалифицирано като сводническо престъпление „трафик на хора“, с правна квалификация чл. 225-7, ал.1 9, чл. 225-5 от Наказателния кодекс на Република Франция и по чл. 225-7, ал. 1, чл. 225-20, чл. 225-21, чл. 225-24 и чл. 225-25 от Наказателния кодекс на Република Франция, за което му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ в размер на 2 /две/ години. На следващо място, в издадената ЕЗА от компетентния френски съдебен орган се посочва, че наказанието, което исканото за предаване лице Г. К. Н. следва да изтърпи е „Лишаване от свобода“ в размер на 1 /една/ година, 6 /шест/ месеца и 15 /петнадесет/ дни или това е остатък от общо наложеното му наказание „Лишаване от свобода“ в размер на 2 /две/ години.

В рамките на производство по предаване на лице въз основа на издадена Европейска заповед за арест от държава - член на Европейския съюз, молената държава не притежава възможност да извършва преценка относно това, дали са налице доказателства за съпричастност на исканото лице - българския гражданин (в конкретния случай) към престъплението, чието осъществяване му се вменява за извършено и за което е осъден, като му е наложено наказание „Лишаване от свобода“. Това е така именно, поради съществуващото взаимно доверие между страните членки на ЕС и презумпция за наличие на основателна причина у издаващия орган да издаде Европейска заповед за арест, с която се цели ограничаване правата на свободно придвижване на едно лице.

В това производство съдебният състав следва да съобрази единствено налице ли са формалните предпоставки визирани в разпоредбата на чл. 36 ЗЕЕЗА, а именно издадена ли е Европейската заповед за арест в изискуемата форма и налице ли са основания за отказ от нейното изпълнение по реда на чл. 39 и чл. 41 ЗЕЕЗА.

При извършената преценка от настоящия съдебен състав бе установено, че така описаното деяние е квалифицирано като престъпление по чл. 225-7, ал.1 9, чл. 225-5 от Наказателния кодекс на Република Франция и по чл. 225-7, ал. 1, чл. 225-20, чл. 225-21, чл. 225-24 и чл. 225-25 от Наказателния кодекс на Република Франция и същото се отнася до „трафик на хора“. Според Наказателния кодекс на Република Франция за това престъпление се предвижда наказание „Лишаване от свобода“, поради което в този смисъл е изпълнено изискването на чл. 36, ал. 1 ЗЕЕЗА. Наред с това настоящия състав счита, че деянието, за което е издадена ЕЗА, с посоченото в нея престъпление, съставлява престъпление и по българския наказателен закон, каквото е престъплението по чл. 159а, ал. 1 НК, за което се предвижда наказание „лишаване от свобода“ от 2 до 8 години. В конкретния случай изискването за приложимост на двойната наказуемост не е приложимо, тъй като визираните престъпления посочени в ЕЗА от издаващия орган попадат под хипотезата на чл. 36, ал. 3, т. 3 ЗЕЕЗА.

Съдът, след като се запозна със съдържанието на процесната ЕЗА намира, че същата отговаря на изискванията на чл. 37 ЗЕЕЗА, т.к. е издадена в писмена форма, същата е с превод на български език и съдържа данни относно самоличността на исканото за предаване

лице Г. К. Н. и неговото гражданство, които данни в случая се установиха и от българския съд при проверка на самоличността на лицето, или че това лице е търсения български гражданин от френските съдебни власти, който е задържан на територията на Република България. Налице са и другите реквизити за валидност на издадената ЕЗА, т.к. по делото се установиха, адреса на исканото за предаване лице на територията на Република България; наличието на влязла в законна сила присъда, постановена от компетентен съд на Република Франция; към ЕЗА е приложена заповедта за задържане на исканото за предаване лице Г. К. Н.; посочени са характера и правната квалификация на престъплението, за което исканото за предаване лице е осъдено; описани са обстоятелствата, при които е извършено престъплението, както и мястото и степента на участие на исканото за предаване лице в това престъпление; посочени са вида и размера на наложеното наказание, във връзка с влязлата в сила присъда, постановена от компетентния френски съд, съгласно законите на издаващата държава членка на ЕС – Република Франция.

Наред с това не са налице императивните основания по чл. 39 ЗЕЕЗА, при които съдът може да откаже да изпълни ЕЗА, т.к. за престъплението, за което е издадена ЕЗА, исканото за предаване лице Г. К. Н. не е амнистирано в Република България и не попада под нейната юрисдикция; исканото за предаване лице не е осъдено за същото престъпление от български съд, в която насока е и приложената за него справка за съдимост, от която е видно, че не е осъждан в Република България за същото престъпление; исканото за предаване лице е пълнолетно лице, което се установи при проверка на неговата самоличност.

Не са налице и факултативните основания по смисъла на чл. 40 ЗЕЕЗА, при които съдът може да откаже изпълнение на ЕЗА. Това е така, защото за престъплението, за което е издадена ЕЗА, исканото за предаване лице Г. К. Н. не е бил привлечен като обвиняем за същото еднакво престъпление или да е подсъдим в Република България; давностният срок за изпълнение на наказанието не е изтекъл съгласно българското законодателство и престъплението не е подсъдно на българския съд; исканото за предаване лице се иска с цел да изтърпи остатъка от наложено му наказание „Лишаване от свобода“ в държава членка на Европейския съюз; исканото лице не живее и не пребивава постоянно на територията на Република България, т.к. пребивава и живее и на територията на Република Франция; престъплението е извършено изцяло на територията на Република Франция; исканото лице не се е явило лично на съдебния процес пред френския съд в Лил и Дуге при разглеждане на делото и при постановяване на присъдата, но е упълномощил адвокат да го представлява по делото – адвокат С.Б., от адвокатска колегия Лил. Срещу исканото за предаване лице няма висящо наказателно производство в Република България за престъпление различно от тези, за които е издадена ЕЗА. При това положение и предвид липсата на факултативните основания за отказ по чл. 40 ЗЕЕЗА, то и съдът прецени, че не са налице предпоставки да откаже да допусне и изпълни издадената от френските съдебни власти ЕЗА по отношение на исканото за предаване лице Г. К. Н..

След като в конкретния случай не са налице основанията по чл. 39 и чл. 40 ЗЕЕЗА за

отказ от изпълнение на издадената ЕЗА от френските съдебни власти, както и че са налице предпоставките по чл. 44, ал. 7 ЗЕЕЗА за незабавно предаване на българския гражданин Г. К. Н. на френските компетентни съдебни власти, настоящият съдебен състав намира, че следва да допусне изпълнение на Европейска заповед за арест, издадена на 28.12.2022 г. от заместник-прокурор при Главна прокуратура към Апелативен съд Дуе, Република Франция, във връзка с влязла в сила на 26.01.2022 г. присъда № 22/52-RG 22/1042, постановена от Апелативен съд Дуе, Република Франция.

С оглед изложените факти, съдът намери, че са налице процесуалните и материалноправни предпоставки за незабавно предаване на исканото лице Г. К. Н., във връзка с искането на заместник-прокурор при Главна прокуратура към Апелативен съд Дуе, Република Франция, което е материализирано в допуснатата за изпълнение от българския съд ЕЗА, с цел същия да изтърпи остатъка от наложено му наказание „лишаване от свобода“ или такъв в размер на 1 /една/ година, 6 /шест/ месеца и 15 /петнадесет/ дни, в пенитенциарно заведение на територията на Република Франция.

Водим от горното и на основание чл. 45, ал. 3, вр. с ал. 2, вр. с чл. 44, ал. 7 ЗЕЕЗА
СЪДЪТ

РЕШИ:

ДОПУСКА ИЗПЪЛНЕНИЕ на Европейска заповед за арест издадена на 28.12.2022 г. от заместник-прокурор при Главна прокуратура към Апелативен съд Дуе, Република Франция, във връзка с влязла в сила на 26.01.2022 г. присъда № 22/52-RG 22/1042, постановена от Апелативен съд Дуе, Република Франция **и ПРЕДАВА** на компетентните съдебни власти на Република Франция българския гражданин **Г. К. Н.** - на 36 години, роден на 18.12.1986 г. в град София, българин, български гражданин, осъждан в Република България и Република Франция, женен, с основно образование, работи в строителството без трудов договор, с постоянен адрес град София, кв. ”****”, ЕГН ****, с цел същия да изтърпи в пенитенциарно заведение на територията на Република Франция **остатъка** от наложено му наказание „Лишаване от свобода“ или такъв **в размер на 1 /една/ година, 6 /шест/ месеца и 15 /петнадесет/ дни**, за извършено от него едно престъпление в три периода от 29.11.2018 г. до 09.12.2019 г. в град Лил, което е квалифицирано като сводническо престъпление „трафик на хора“, с правна квалификация чл. 225-7, ал.1 9, чл. 225-5 от Наказателния кодекс на Република Франция и по чл. 225-7, ал. 1, чл. 225-20, чл. 225-21, чл. 225-24 и чл. 225-25 от Наказателния кодекс на Република Франция.

На основание чл. 44, ал. 9 ЗЕЕЗА **ПОТВЪРЖДАВА** взетата по отношение на българския гражданин **Г. К. Н.** мярка за неотклонение „Задържане под стража“ до фактическото му предаване на компетентните власти на Република Франция.

Да бъде уведомен издаващия орган - заместник-прокурор г-жа Д.К., при Главна прокуратура към Апелативен съд Дуе, Република Франция.

Заверен препис от решението незабавно да бъде изпратено на Върховна касационна

прокуратура за издаване на постановление, с цел изпълнение на същото.

Заверен препис от решението да бъде изпратен на Министерство на правосъдието.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____